

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011598
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3116011598.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Z. I., nar. XX.XX.XXXX v Y. Y., trvale bytom Y. Y., N. XXX/XX, t. č. J. O., A. XX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., prejednal odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/123/2016 zo dňa 04.06.2019 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.06.2019, sp. zn. 2T/123/2016 bol obžalovaný Z. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 05.08.2016 v čase o 09.00 hodine, v byte v mieste trvalého bydliska na ul. N. XXX/XX v Y. Y., sa vyhrážal svojmu spolubývajúcemu I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. Y., N. XXX/XX, že ho zabije a má pre neho pripravený spôsob fyzickej likvidácie a toto mu niekoľkokrát ústne zdôraznil, z čoho mal I. S. obavu o svoj život.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 39 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný i prokurátor. Obžalovaný napadol rozsudok vo výroku o vine i treste a prokurátor napadol rozsudok vo výroku o treste a to v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný v odvolaní uviedol, že nepopiera, že medzi ním a poškodený existujú slovné spory, avšak nikdy sa mu nevyhrážal. Poškodený jednoznačne uviedol, že strach z neho nemá, ale je potrebné si dávať na neho pozor. Vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu a prihliadať i na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči komu vyhrážka smeruje. On býva s poškodeným v byte, ktorý im nepatrí a v ktorom majú doživotné užívacie právo. K svedeckej výpovedi M. G. uviedol, že býva vo vedľajšom vchode a nemohla cez dve steny počuť, čo sa stalo u nich v byte. Súd v napadnutom rozsudku uviedol, že jeho nevlastný brat S. E. ho nenavštevuje, pretože robí zlobu a býva opitý. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že práve poškodený požíva alkoholické nápoje a celý život robí zle. Súd tiež uvádza, že obžalovaný sa dopúšťal priestupkov voči poškodenému. Opak je však pravdou, bol to práve poškodený, ktorý sa mu po príchode polície vyhrážal, že ho udrie palicou a zaháňal sa na neho. Vo februári 2018 bo

poškodený uznaný za vinného zo spáchania priestupku voči nemu a v auguste 2018 sa mu vyhrážal, že ho dostane do basy.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b) Tr. por. a aby sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodí.

Neskôr odvolanie doplnil tvrdením, že sa mu poškodený neustále vyhráža, že ho dostane do basy a že svedkyňa G. nehovorí pravdu, v ich byte nikdy nebola a celý život pracuje v baroch a kaviarňach, pričom domov chodí až nadránom. Z jej strany ide o pomstu.

Prokurátor v odvolaní uviedol, že výrok o treste nezohľadňuje charakter spáchanej trestnej činnosti ako i osobu páchatela. Ten bol v minulosti 8 krát priestupkovo riešený prevažne pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenému. Vulgárne a agresívne správanie obžalovaného voči poškodenému malo stupňujúcu tendenciu a vyústilo do spáchania trestnej činnosti. I keď aj prokurátor pripustil, že i poškodený sa dopúšťal priestupkov voči obžalovanému. Vzhľadom na silne narušené spolunažívanie poškodený vyjadril dôvodnú obavu, že by obžalovaný svoje vyhrážky o likvidácii naplnil. V danom prípade nebol dôvod na ukladanie trestu podľa § 39 ods.1 Tr. zák., pretože ochorenie obžalovaného o ktoré súd aplikáciu oprel bolo prítomné už v čase spáchania trestnej činnosti a nepredstavujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Uložený trest potom nezohľadňuje podmienky individuálnej i generálnej prevencie. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol o uložení trestu bez aplikácie § 39 Tr. zák.

Odvolací súd verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednať podané odvolanie obžalovaného a prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu a rozhodnúť o ňom, vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol o termíne riadne upovedomený, ospravedlnil sa a požiadal o vykonanie verejného zasadnutia vo svojej neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolaniu prokuratúry vyhovieť a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v zákonnej výmere bez aplikácie § 39 Tr. zák. Zároveň navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a oslobodiť ho spod obžaloby. Odvolanie prokurátorky navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samy o sebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, nakoľko senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že výroky napadnutého rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu vecí, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný spáchanie žalovaného trestného činu poprel, avšak je jednoznačne usvedčovaný výpoveďami poškodeného, svedkyne M. G., svedka S. E. ako aj ostatnými listinnými dôkazmi.

Ako už uviedol súd prvého stupňa, poškodený potvrdil neustále útoky zo strany obžalovaného na jeho osobu, ako aj ich stúpajúcu tendenciu.

Výpoveď poškodeného potvrdila svedkyňa M. G., ktorá počula konflikty z bytu v ktorom obžalovaný s poškodeným žili, ako i to, že konflikty vyvolával obžalovaný a poškodenému sa vyhrážal smrťou. Videla i poškodeného, ktorý po hádkach radšej z bytu odchádzal. Odkedy má obžalovaný zákaz vstupu do bytu, poškodený je podľa nej v lepšej psychickej kondícii.

Svedok S. E., ktorý je nevlastným bratom obžalovaného potvrdil, že obžalovaný má agresívnu povahu a poškodeného nenávidí, pričom komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným bola vždy konfliktná.

Agresívne konanie obžalovaného voči poškodenému je preukázané i obsahom priestupkových spisov z ktorých vyplynulo, že obžalovaný sa dopúšťal voči poškodenému priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré bol i postihnutý a dokonca bol následne obžalovaný z dôvodu agresívneho chovania dňa 05.08.2016 vykázaný zo spoločného obydlija na dobu 10 dní a bola mu uložená povinnosť nepribližovať sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

Uvedené dôkazy, ktoré do seba logicky zapadajú a nadväzujú na seba jednoznačne svedčia o tom, že obžalovaný sa žalovaného trestného činu voči poškodenému dopustil.

Všetky námietky obžalovaného sú čisto subjektívneho charakteru a sú motivované snahou vyhnúť sa následkom trestnoprávnej zodpovednosti. Neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali že mu svedkyňa G. chcela akýmkoľvek spôsobom poškodiť. Tiež svedok E. potvrdil agresívne črty povahy obžalovaného.

Je pravdou, že i zo strany poškodeného prichádzalo k negatívnym reakciám na správanie obžalovaného, ktoré naplňali skutkovú podstatu priestupku. Dôležité je však uviesť, že tieto reakcie boli „vyprovokované“ správaním sa obžalovaného, pričom nikdy nedosiahli intenzity trestného činu.

Aj podľa odvolacieho súdu bolo z uvedených dôkazov nepochybne preukázané, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenému smrťou a to spôsobom, ktorý bol spôsobilý objektívne vzbudiť dôvodnú obavu a keďže útok smeroval proti poškodenému ako osobe vyššieho veku, bol skutok spáchaný na chránenej osobe. Vo vzťahu k naplneniu znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. krajský súd uvádza, že uvedenou skutkovou podstatou zákonodarca chráni primárne medziľudské vzťahy a právo fyzickej osoby, ne byť vystavená vyhrážkam určitého závažnejšieho charakteru. Vyhrážka páchatel'a musí smerovať voči osobe, ktorá je schopná ju vnímať a porozumieť jej. Následkom uvedeného trestného činu je potom pôsobenie vyhrážky, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale dôležitý je úmysel jej vyslovenia, teda že ju páchatel' vyslovil v takej forme, v ktorej je spôsobilá vyvolať dôvodnú obavu. Okolnosť, že páchatel' nezamýšľal vyhrážku neskôr objektívnym aktívnym konaním uskutočniť, je irelevantná. Dôležité však je, aby súčasťou vyhrážky bolo pôsobenie smrti, ťažkej ujmy na zdraví, prípadne inej ťažkej ujmy spôsobom, ktorý objektívne je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu. O vyhrážku spôsobilú vyvolať dôvodnú obavu nepôjde v prípadoch, v ktorých je zrejme,

že ju páchatel' nemôže naplniť - najmä ak na to nemá potrebné fyzické či iné predpoklady, ak je jej samotná intenzita slabá, ak je zjavné že nie je myslená vážne atď.

Najdôležitejšou okolnosťou však je, že stačí, aby vyhrážka bola objektívne schopná spôsobiť u inej osoby dôvodnú obavu. Nie je pritom nutné, aby vyhrážka u osoby, ktorej je adresovaná, skutočne i dôvodnú obavu skutočne spôsobila. V tejto súvislosti možno poukázať i na závery staršej judikatúry, podľa ktorej k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona postačí, že sa páchatel' inému vyhráža usmrtením, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a činí to spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Vyhrážka musí byť objektívne spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu, nie je však nutné, aby dôvodná obava bola v tom komu sa vyhrážalo, skutočne vzbudená (B 20/5/1979).

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca ani príťažujúca okolnosť, nebolo potrebné moderovať trestnú sadzbu v zmysle § 38 Tr. zák.

Zároveň podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa správne ukladal trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby s použitím § 39 Tr. zák., pretože s poukazom na okolnosti prípadu - keď trestná činnosť bola motivovaná dlhodobou osobnou animozitou medzi obžalovaným a poškodeným na ktorej sa po dlhé roky podieľali obe strany a poškodený tiež pri riešení problémov spoločnej existencie v jednom byte nie vždy reagoval adekvátne - by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Následne potom okresný súd správne trest individualizoval ako trest podmienený vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Takto uložený trest sa javí byť zákonný, spravodlivý a vyhovujúci požiadavkám individuálnej i generálnej prevencie.

Na základe týchto dôvodov odvolania obžalovaného a prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.